

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122303212
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6122303212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45018201, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX B., zastúpenému JUDr. Martinou Gecákovou, advokátkou, so sídlom Třebíčska 12, pracovisko Štefánikova 18, 066 01 Humenné, IČO: 42344051, o zaplatenie 2.163,97 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12Csp/73/2022-153 zo dňa 21.9.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 914,76 eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne so sumy 47,- eur od 19.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 181,90 eur od 19.12.2019, zo sumy 210,04 eur zo dňa 21.01.2020, zo sumy 183,86 eur od 19.02.2020 zo sumy 152,96 eur od 19.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 139,- eur od 21.04.2020 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 1.249,21 eur, zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 20.12.2018 a dňa 03.05.2019 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytoval žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, v zmluve vymedzené služby. Dňa 30.06.2019 bol uzavretý Dodatok k predmetnej zmluve, na základe ktorých bola poskytnutá SIM karta a bolo mu pridelené účastnícke číslo. Podľa predmetnej zmluvy je tu záväzok účastníka platiť cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejnej služby prostredníctvom mobilnej siete podniku, cenníkom služieb a týmto dodatkom. Žalovaný sa zaviazal zotrvať s pôvodným veriteľom v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti 24 mesiacov. Predmetom dodatku bol program služieb ANO M. Poskytovateľ služieb vystavil žalovanému za poskytnuté služby faktúry: č. XXXXXXXXXXXX na sumu 47,00 eur, so splatnosťou 18.11.2019, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 181,90 eur, so splatnosťou 18.12.2019, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 210,04 eur, so splatnosťou 20.01.2020, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 183,86 eur, so splatnosťou 18.02.2020, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 152,96 eur, so splatnosťou 18.03.2020, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 139,00 eur, so splatnosťou 20.04.2020. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou

dňa 19.10.2020 žalobca vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 1.249,21 eur. Žalovaný tieto faktúry nezaplatil. Listom zo dňa 20.10.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že odstupuje od zmluvy o poskytovaní verejných služieb ku dňu 30.10.2020. Listom zo dňa 14.01.2022 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že svoju pohľadávku postúpil žalobcovi. Listom zo dňa 01.03.2022 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.257,72 eur.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzavretiu platných zmlúv o poskytovaní verejných služieb s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky, cenník právneho predchodcu žalobcu a právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému vyššie uvedené faktúry. Na základe týchto zmlúv právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému služby, ktorý sa zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby. Predmetnú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ.

Žalobca v konaní predložil Odstúpenie od zmluvy, ktoré učinil listom zo dňa 20.10.2020, a to ku dňu 30.10.2020. Z uvedeného teda vyplýva, že v danej veci došlo zo strany žalobcu k odstúpeniu od zmluvy uzavretej so žalovaným a spornou otázkou ostalo posúdenie, či odstúpenie od zmluvy je potrebné posudzovať podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka alebo zákona č. 351/2011 Z.z. Vzhľadom na použitie spotrebiteľských noriem na daný právny vzťah zástupca žalovaného vzhľadom na učené odstúpenie od zmluvy vzniesol námietku premičania voči uplatnenému nároku vzhľadom na ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa odstúpením od zmluvy zmluva zrušuje od počiatku.

Je pravdou, že v zákone č. 351/2011 Z.z. je osobitné ustanovenie o odstúpení od zmluvy, ktoré je potrebné považovať vo vzťahu k ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka za *lex specialis*. Podľa ustanovenia § 48 ods.2 OZ všeobecné účinky právneho úkonu odstúpenia od zmluvy nastávajú spätne, t. j. *ex tunc*, teda to znamená, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa názoru súdu prvej inštancie je však v danej veci potrebné aplikovať ust. § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa použijú ustanovenia zákona, ktoré sú výhodnejšie pre spotrebiteľa. Z tohto dôvodu teda súd v súvislosti s odstúpením od zmluvy aplikoval v danej veci ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka a preto aj námietku premičania posudzoval v zmysle ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Citované ustanovenie upravuje všeobecné účinky právneho úkonu odstúpenia od zmluvy spätne, t. j. *ex tunc*, a teda plnenie zo zrušenej zmluvy predstavuje bezdôvodné obohatenie, na premičanie ktorého sa vzťahuje dvojročná subjektívna premičacia doba.

Priamo z litery zákona vyplýva, že na každý zmluvný vzťah, ktorý je možné posúdiť ako vzťah spotrebiteľský, je potrebné prednostne aplikovať tie ustanovenia zákona, ktoré sú v prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. V danom prípade je to teda Občiansky zákonník, ktorý pozná inštitút odstúpenia od zmluvy a upravuje ho v ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia tohto zákona sú priaznivejšie pre spotrebiteľa. Odstúpením od zmluvy sa zmluva ruší od počiatku a momentom odstúpenia vznikajú práva a povinnosti z takéhoto vzťahu ako bezdôvodné obohatenie podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že Občiansky zákonník v porovnaní so zákonom č. 351/2011 Z. z. upravuje následky odstúpenia od zmluvy vo vzťahu k spotrebiteľovi výhodnejšie. Z tohto dôvodu mal prvoinštančný súd za to, že nárok žalobcu je premičaný, pretože nebol uplatnený na súde v lehote dvoch rokov odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd ustanovením § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

Namietal, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20.10.2020 odstúpil od zmluvy, avšak v súlade s ust. § 44 ods. 11 písm. b) zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom od 01.01.2018 platného v čase uzatvorenia Zmluvy, nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením dohodnutej ceny za poskytované služby viac ako 45 dní po dni splatnosti.

Podľa ust. § 44 ods. 15 ZoEK odstúpením od zmluvy táto zaniká, ak je v súlade so ZoEK prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy doručený druhej strane, ak nie je v tomto odstúpení uvedený neskorší deň. Ust. § 44 ods. 15 ZoEK je k ust. § 48 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník ustanovením *lex specialis*, nakoľko ust. § 48 ods. 2 OZ upravuje všeobecné účinky odstúpenia od zmluvy spätne, t. j. *ex tunc*, nakoľko tento ustanovuje, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku, ak nie je dohodnuté inak. Ust. § 44 ods. 15 ZoEK ako osobitný právny predpis (*lex specialis*) účinky odstúpenia od zmluvy upravuje odchyľne od ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to s účinkami od právnej skutočnosti, ktorá nastala teraz, t. j. *ex nunc*, nakoľko tento ustanovuje, že odstúpením od zmluvy táto zaniká, ak je prejav vôle oprávnenej strany, t. j. odstúpenie od zmluvy predchodcu žalobcu doručený druhej strane, ak v tomto odstúpení nie je uvedený neskorší dátum. Nakoľko bolo od zmluvy odstúpené listinou zo dňa 20.10.2020, až jej doručením žalovanému došlo k zániku zmluvy. Zmluva sa preto až doručením odstúpenia zrušuje, avšak s účinkami *ex nunc*, teda ku dňu účinnosti tohto odstúpenia. Okamihom odstúpenia od zmluvy zanikla zmluva o poskytovaní služieb s účinkami *ex nunc*, nakoľko toto bolo dojednané v samotnej zmluve, čo v žiadnom prípade nie je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Zmluva sa zrušila okamihom odstúpenia od zmluvy. Z tohto dôvodu nie je možné aplikovať úpravu bezdôvodného obohatenia, a preto pri posudzovaní premlčania nároku žalobcu je potrebné aplikovať všeobecnú premlčaciu dobu 3 rokov v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak by žalobca pripustil správnosť názoru prvostupňového súdu o aplikácii ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ani v tomto prípade nie je nárok žalobcu premlčaný. Premlčaciu lehotu možno počítať najskôr od 20.10.2020, kedy bolo vyhotovené odstúpenie od zmluvy. Keďže žalobca podal žalobu dňa 23.04.2022, táto bola podaná pred uplynutím premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia, súd sa v danej veci rozhodol aplikovať ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa podľa názoru súdu majú použiť ustanovenia zákona, ktoré sú výhodnejšie pre spotrebiteľa. Nie je zjavné, na základe čoho dospel súd prvej inštancie, že ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka hovorí, že sa majú použiť ustanovenia zákona, ktoré sú výhodnejšie pre spotrebiteľa. Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka pomerne jasne a zrozumiteľne upravuje otázku zmluvných podmienok upravených v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa podľa znenia tohto ustanovenia nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. V danom prípade, ale osobitná úprava odstúpenia je/bola upravená v osobitnom zákone, a to ZoEK, a teda sa nejedná o úpravu obsiahnutú v zmluvných ustanoveniach, ale o úpravu *lex specialis*. Preto akékoľvek poukazovanie súdu prvej inštancie na aplikáciu ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je absolútne bezpredmetné, o to zvlášť, ak súd uvádza, že (údajne) v zmysle tohto ustanovenia sa majú použiť ustanovenia zákona, ktoré sú výhodnejšie pre spotrebiteľa, pričom toto ustanovenie nič také nestanovuje. Ak súd mal na mysli ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ani toto ustanovenie neuvádza, že by sa mali použiť ustanovenia zákona, ktoré sú výhodnejšie pre spotrebiteľa. V zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa má použiť výklad, ktorý je priaznivejší pre spotrebiteľa v tom prípade, ak existujú pochybnosti o obsahu spotrebiteľskej zmluvy.

Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v spotrebiteľských právnych veciach je potrebné odstúpenie od zmluvy posudzovať vždy podľa § 48 Občianskeho zákonníka, s účinkami zrušenia ex tunc, pričom plnenie zo zrušenej zmluvy predstavuje bezdôvodné obohatenie, na premlčanie ktorého sa vzťahuje dvojiročná subjektívna premlčacia lehota v spojení s ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného je zrejmé, že nárok žalobcu je premlčaný. Súd prvého stupňa správne aplikoval ust. § 48 ods. 2 OZ, že teda sa takáto zmluva v prípade odstúpenia od zmluvy ruší od počiatku a momentom odstúpenia vznikajú práva a povinnosti z takéhoto vzťahu ako bezdôvodné obohatenie podľa 457 Občianskeho zákonníka. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že Občiansky zákonník v porovnaní so zákonom č. 351/2011 Z. z. upravuje následky odstúpenia od zmluvy vo vzťahu k spotrebiteľovi výhodnejšie. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, keďže nárok žalobcu nebol uplatnený na súde v dvojiročnej lehote odo dňa splatnosti faktúr, považuje žalovaný napadnutý rozsudok za vecne a právne správny.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba navzdory námietkam žalobcu považovať za vecne správny, keď súd prvej inštancie v miere postačujúcej pre rozhodnutie zistil skutkový stav a vec aj správne posúdil po právnej stránke.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správny; podľa ods. 2 rovnakého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

Súd prvej inštancie správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom, a.s.) a žalovaným ako založený spotrebiteľskou zmluvou, keďže táto spĺňala definičné znaky takejto zmluvy, ako aj definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. V tomto smere žiadne námietky zo strany žalobcu vznesené neboli.

Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade jej narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) rovnováhu faktickou. Zahŕňa tiež povinnosť súdu ex offio (z tzv. úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na neprijateľné podmienky v zmluve. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah, vrátane výberu zmluvného typu (rozsudky SD EÚ C-240/98 až C 244/98 Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-168/05 Mostaza Claro). V kontexte uvedeného bolo potrebné riešiť

aj dualizmus právnej úpravy inštitútu odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Odvolaací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o potrebe aplikácie ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka na posudzovanú vec, upravujúceho dôsledky odstúpenia od zmluvy tak, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje (s účinkami ex tunc).

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie a je preto v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej zmluvnej, ako i právnej úpravy (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/716/2014). V zmysle uvedeného obsahom zmluvy, ktorá spĺňa všetky znaky typovej zmluvy, nesmie byť zmluvné ustanovenie, upravujúce účinky odstúpenia od zmluvy, nevýhodnejšie pre spotrebiteľa. Právnym následkom odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je zrušenie zmluvy od samého počiatku (ex tunc), v dôsledku čoho práva a povinnosti zmluvných strán z takto zrušenej zmluvy zaniknú. Pokiaľ už bolo na základe takto zrušenej zmluvy plnené, odstúpením od zmluvy sa subjekty zrušenej zmluvy vzájomne vyporiadajú podľa zásad o bezdôvodnom obohatení (§ 457 Občianskeho zákonníka a nasl.), s výnimkou osobitnej právnej úpravy. Na rozdiel od uvedeného odstúpenia od zmluvy podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (§ 44 ods. 15) má účinky ex nunc, teda odstúpenie od zmluvy pôsobí až od okamihu odstúpenia.

Priaznivejšou zmluvnou i právnou úpravou bola preto pre žalovaného ako spotrebiteľa občianskoprávna úprava odstúpenia od zmluvy. V dôsledku toho účinky odstúpenia od zmluvy bolo potrebné posúdiť podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zrušením zmluvy od počiatku).

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka je povinnosť účastníkov zmluvy, navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán).

Z vyššie uvedeného preto vyplýva, že okresný súd postupoval správne, ak nárok žalobcu posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a tým dôvodne aplikoval ust. § 107 Občianskeho zákonníka vzťahujúce sa na posúdenie plynutia premlčacej lehoty.

Odvolaací súd nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu, pričom ani obsah odvolania žalobcu nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených.

Za týchto okolností súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ žalobu žalobcu zamietol. So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolaací súd postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil vrátane osvojenia si jeho dôvodov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).